

gives til organisationer — tildelt Arbejdernes Oplysningsforbund bevilling til at drive World Cinema i København?''

Fremme af forespørgslen vedtoges $17/5$ (L. sp. 1165).

Forespørgslen foretoges $23/5$ (L. sp. 1238).

Som ordfører for forespørgerne gjorde *H. C. Andersen* (V) gældende, at han ikke i mindste måde var i tvivl om, at justitsministeren havde foretaget den i forespørgslen nævnte bevillingstildeling med hjemmel i loven om biografteatervæsenets ordning af 13. april 1938. Men han ville gerne have en begrundelse for, at ministeren havde set bort fra den opfattelse, som et flertal indenfor biografteaterkommissionen havde givet udtryk for i den fornylig afgivne betænkning: at en bevilling kun skulle kunne gives til enkeltpersoner og kommuner.

Hertil svarede *justitsministeren* bl. a.: „Bevillingen er givet til Arbejdernes Oplysningsforbund med hjemmel i den nugældende biografteaterlov af 13. april 1938, idet denne lovs § 2, stk. 1, giver adgang til foruden til kommuner, enkeltpersoner og produktionsselskaber at give bevillinger til landsorganisationer, hvis virksomhed er af samfundsnyttig og folkeopdragende karakter. Der er ved den valgte fremgangsmåde, ved den trufne afgørelse gået frem på ganske normal måde, idet der er indhentet udtalelser fra de sædvanlige myndigheder, herunder også fra filmsrådet, som i sin enstemmige udtalelse har henstillet, om en landsorganisation eller en enkeltperson bør have bevillingen, men som, forsåvidt en landsorganisation foretrækkes, har udtalt, at AOF bør gå forud for de andre landsorganisationer blandt ansøgerne. Filmsrådet har altså enstemmigt ment, at AOF, der gennem en meget lang årrække har udført en betydningsfuld virksomhed på det folkeopdragende område, opfyldte de i den gældende lov opstillede betingelser og desuden var den bedst kvalificerede af landsorganisationerne — en vurdering, som justitsministeriet altså fandt at kunne tiltræde.

Den kritik, der er fremkommet i anledning af den trufne afgørelse, har, bortset fra de sædvanlige personlige elskværdigheder mod undertegnede, i særlig grad været rettet imod, at det ikke skulle være rimeligt eller forsvarligt at give bevillingen til en landsorganisation, efter at et flertal i biografkommissionen af 1947 i den nylig afgivne betænkning har foreslået, at adgangen til at lade visse landsorganisationer drive biograf fremtidig skal bortfalde — en begrundelse, som der også lægges særlig vægt på i den stillede forespørgsel. Overfor dette skinargument kan for det første anføres, at der ikke i kommissionen var enighed om denne